

ніе, а най необмисленната заповѣдь бѣ: „да се обѣсятъ всичкитѣ учители и попове и въобще всичкитѣ по-просвѣтени и по-развити Българи безъ всяко едно распитванье.“ За Цанка Дюсъ-Табана зе твѣрдѣ малко да се чува, и никой вечъ не знаеше, дѣ е онъ? и какво прави? —

По горѣ разказахми че Фазла-паша, слѣдъ като разби, разори и опустоши Дряновскія Монастирь, отиде заедно съ всичката си рѣдовнѣ и не рѣдовнѣ войскѣ въ Трявна, и слѣдъ като събра и отъ тамъ данока, отправи се за въ Габрово; и това бѣ на 11 Мая, въ день-тъ на св. Кирила и Методія, когато жителитѣ въ Габрово, вмѣсто да празднуватъ паметятѣ на нашитѣ тие просвѣтители, обзехѣ се отъ страхъ и ужасъ. Съобщеніята между Дряново, Габрово и Севлиево бѣхъ прекъснати, нищо спорядъ това и не можеше да се узнае положително за възстанниците; чуло се бѣше само, че проектираното възстаніе въ Горня Оряховица, се потѣпкало въ самото му начало, че централнія р. комитетъ, що бѣ тамъ учреденъ, се разстроилъ, че уловили главатаритѣ на проектиранното това възстаніе: Ивана Панова и Георгия Македончето, и ги затворили въ тъмницата въ Търново и нищо повече. Като идялъ впрочемъ Фазла-паша отъ Трявна за въ Габрово, по нѣкой си доносъ вижда се, улавя двама мирни селяни отъ село Боженци, що се намира между Трявна и Габрово, Ивана Кара Димитровъ и селскія кметъ (мухтаринъ); докарва ги въ Габрово, и най безчеловѣчно и немилостиво ги осжда на смъртъ, и по неумолимата негова душа, убѣсихѣ ги въ Габрово. И тѣхъ тие двама бѣдни и злочести Боженчани, станахѣ жертва на звѣроподобнѣя чловѣкъ Фазла-паша, ако и тѣ сами и роднинитѣ имъ даваха по него време, преди да ги обѣсятъ, мило и драго на Фазла-паша за да ги опрости и да не ги обѣсва; но неговата звѣрска душа не се насищаше, той бѣ неумолимъ и убѣсихѣ невиннитѣ злочести хорица . . . —

Щомъ пристигна Фазлж-паша въ Габрово, най шкрвата му заповѣдь бѣ, да обжрнатъ и да устремятъ двата топа що има-